

28
godina

PRAVNI ŽIVOT

ČASOPIS ZA PRAVNU TEORIJU I PRAKSU

»Pravni život«, časopis za pravnu teoriju i praksu pojavio se 1952. godine kao zajedničko glasilo udruženja pravnika Srbije i Bosne i Hercegovine, a nešto docnije i Udruženja pravnika Crne Gore.

Pošto su ostala dva udruženja počela izdavati sopstvene časopise, »Pravni život« 1969. godine postaje glasilo Udruženja pravnika Srbije.

Časopis objavljuje teorijska istraživanja i studije iz jugoslovenskog i uporednog prava kao i materijale sa naučnih i stručnih skupova. U njemu se poklapanja pažnja svemu onome što se u pravnom životu zbiva. Na njegovim stranama objavljuju se izabrane odluke iz sudske i arbitražne prakse, osvrti i prikazi novih knjiga kao i raznovrsni prilozi iz svakodnevnih prakse. Kao glasilo Udruženja pravnika Srbije, časopis prati delatnost pravničke organizacije i o njima obaveštava čitaoce.

Dosadašnji urednici »Pravnog života« bili su: Mihailo Đorđević (1952–1969), dr Živojin Aleksić (1969–1975) i dr Milan Petrović (1975–1980).

Broj 11/2015 / Godina LXIV / Knjiga 577
1-752

Beograd

Publikacija je podržana u okviru Programa za pravne i pravosudne reforme u Srbiji Nemačke organizacije za međunarodnu saradnju (Deutsche Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit (GIZ) GmbH)

Projekti i publikacije Kopaočke škole prirodnog prava predstavljaju poseban interes za UNESCO jer one nesumnjivo doprinose unapređenju ljudskih prava i jačanju Međunarodnog prava. Njihov cilj u potpunosti odgovara tekućem procesu reformi ljudskih prava u okviru sistema OJN. (Iz obrazloženja Odluke UNESCO o dodeli pokroviteljstva Kopaočkoj školi prirodnog prava od 6. juna 2005.)

Autorski ugovor treba da se uredi Građanskim zakonom, posebno i to njegova pravna priroda i sadržina ugovora.

U prednaktu Građanskog zakonika V odeljak, opšti deo se u opštem delu član 12. predviđa:

“Ako je neko dispozitivno pravo iz ovog zakonika drugačije uređeno posebnim zakonom, ono ima prevashodnost na rešenje iz obligacionog prava.

Poseban zakon ne može biti u suprotnosti sa načelima rešenja iz ovog zakonika.

Poseban zakon ne može biti u suprotnosti sa načelima zakonika i njegovom imperativnom odredbom.”

Takav pristup je i u skladu sa odredbom Zakona o autorskim i srodnim pravima koji predviđa da se na autorski ugovor primenjuju odredbe kojima se uređuju obligacioni odnosi ako odredbama ZOSP nije drugačije određeno.

Kroz diskusiju o predlogu Građanskog zakonika potrebno je isticati značaj prava intelektualne svojine za razvoj privredno-ekonomskih odnosa u društvu, a posebno za kvalitetniju zaštitu. To se posebno odnosi na sudsku zaštitu.

ZAKLJUČAK

Pravo intelektualne svojine je deo građanskog prava.

Pravo intelektualne svojine ima poseban značaj za privredni i ekonomski razvoj. Razvoj ekonomije zasnovane na znanju i podsticanje stvaranja tehničkih pronalazaka, tehnološkog razvoja i inovacione tehnologije i inovacionih delatnosti, tehnološkog razvoja i informacionih tehnologija kao i inovacionih delatnosti softverske industrije doprinosi društvenom razvoju. Školovanje i edukacija kadrova i njihovo zapošljavanje je poseban društveni interes kako bi se podstakao brži razvoj društva.

Zaštita prava intelektualne svojine posebno pred sudom zahteva dosledniju, efikasniju i kvalitetniju zaštitu. Za postizanje takvih ciljeva potreba je specijalizacija sudija i sudskih pomoćnika i kontinuirana edukacija.

Autorski ugovor potrebno je posebno urediti Građanskim zakonom i to njegovu pravnu prirodu i sadržinu ugovora.

BOŽIN VLAŠKOVIC

OPISUJUĆE OZNAKE I SLOŽENICE U POSTUPKU REGISTRACIJE ŽIGA

UVOD

Pravo žiga zasniva se na uvažavanju i balansiranju interesa svih učesnika u privrednom prometu. Reč je, pre svega, o balansiranju interesa titulara žiga i interesa njegovih konkurenata za slobodnim razvijanjem sopstvenih tržišnih aktivnosti. Pored toga, neophodno je uzeti u obzir i interese potrošača, kao i interese društvene zajednice.

Ovakvo balansiranje interesa izražava se u velikom broju odredaba prava žiga, koje se, na primer, odnose na uslove za registraciju oznaka, na sadržinu i delovanje žiga, ali i na pravo trećih lica da neometano koriste oznaku, iako je ona zaštićena žigom. Za temu ovog rada naročiti značaj imaju odredbe kojima se zabranjuje registracija opisujućih oznaka, kao i oznaka koje nisu distinktivne. Ovim zabranama registracije ostvaruju se različiti ciljevi, koji se u velikom broju slučajeva međusobno prepliću. Na primer, opisujuće oznake nisu distinktivne. Međutim, da bi oznaka bila nedistinktivna, nije neophodno da je ona istovremeno i opisujuća. U istom smislu se ne može tvrditi da je oznaka distinktivna samo na osnovu činjenice da nije opisujuća. Ovakav odnos zasniva se na okolnosti da se ocena distinktivnosti i opisujućeg karaktera oznake, tj. potrebe da ona ostane slobodna u prometu, zasniva na opažanju i razumevanju karaktera oznake u različitim

